

Ислом Нури

Такдирнинг тақозоси ила мусулмон бир йигит, Узок Шаркнинг Сахалин ўлкаларида камок жазосини ўтарди...

Шароит огир, совук, унинг устига санаторий эмас бу ер... Лекин йигит такводор, Аллохдан кўрккан инсон эди ва намоз банда зиммасида то ўлимгача эканини яхши биларди.

“Шунингдек), то Сизга аниқ нарса (яъни, ўлим соати) келгунича Парвардигорингизга ибодат килинг!” (Хижр,99).

Шунинг учун кийин шароитга карамасдан, намозни ўз вақтида адо этишга тиришарди. Уни тоат-ибодатда собитлигини кўрган атрофидаги кўринишлари инсон, калблари эса хайвон сифат бўлганлар унинг бу ибодатини хуш кўришмасди. Унга намоз ўқитмасликка ҳаракат килишарди. Намоз ўқиётган пайтида келиб қолишса, устидан мазах килиб кулишар, турткилаб ўтишарди. Бўлаётган қаршиликларга қарамай, йигит ибодатни тарқ этмас, Аллохга итоатни кийин кўрмасди. Лекин бу худосизларнинг унга сари баттар жазавалари кўзир, душманликлари янада ортарди. Кундан-кунга уни хўрлашлар, қийнашлар ортиб борарди.

“Сиз Парвардигорингизни ҳукмига (яъни, мушрикларни дарҳол азобга дучор қилинмаганига ва Сизни турли машаққатли синовлар билан имтиҳон қилишига) сабр қилинг. Зотан, Сиз шак-шубҳасиз, Бизнинг кўз ўнгимизда (яъни, хифзу-химоямизда) дирсиз” (Тур,48).

Иш шу даражага бориб етдики, кунлардан бири, бир нечта ноқаслар уни биргина ички қийимда, ташқарида, Сибирнинг аёзли аччиқ совуги билан юзма-юз қолдиришди. “Кани сени Аллохинг бўлса, сени бир саклаб олсин-чи!!!»

Ислом Нури

Изгирин совук, деярли кийимсиз, очик хавода...Олдинда хали янада совуги кучаядиган каро тун...Ўлим билан яккама-якка....

Тонг отди....

Эрталаб камокхона бўйлаб бир хабар яшин тезлигида таркалди....Нима эмиш, «Кечаси, кўрикчиликда турган икки аскар, совукдан котиб ўлиб қолибди...” Унинг кетидан сал ўтиб, яна бир хабар аввалгисидан тезроқ таркалди. “Тонгда бир махбус биттагина ички кийимда камокхона маъмуриятига кириб келибди...”

Субханаллох!!!

Энди келинлар, тунда нима воқеа бўлганини йигитнинг ўзи хикоя қилиб берсин:

“... Шу алфозда, биргина кийимда хайдаб чиқаришди. Хар қандай калин кийимда ҳам дош бериш махол бўлган совук. У ёкка юрдим, бу ёкка юрдим, ҳеч қандай паноҳ топулик ўрин йўқ... Нажотдан умидим узилиб, охири тақдирга тан бердим. Сўнгги имконим, Роббимга дуо қила бошладим...

“Эй Роббим! Берган умрингга розиман. Мендан рози бўлгин... Мендан ўтган камчиликларимни, гуноҳу-хатоларимни магфират этгин. Жонимни мусулмон холимда, иймон калимаси ила олгин, Ўзингни раҳматинг ила буркагин.....”

Совук борган сари танимни чулгай бошлади...Титрай бошладим.... Аъзоим баданим какшарди...Тилим дуо қилишга ҳам айланмай қолди....Ўлимимни қута бошладим.... Кўзларим аста-секин юмила бошлади...

Ислон Нури

Бир вақт танимга бир нарса текканини хис қилдим... Нима экан??!
Жунли бир нарса....Кўзимни минг уриниб, аранг очиб қарадим...

Қатқон қутб айиги.... Улкан, бахайбат, вақолатли.. Энди менга
ташланади, танамни бурдалай бошлади дея, кимирлашдан ҳам ожиз
халимда ётибман.... Лекин, негача айиқ шошилмасди.... Бир вақт
маҳлуқ аста-секин мени ўз қучоғига олди... Танамни айиқнинг иссиқ
танаси қўрпа мисол ёпиб олди.... Баданимда иссиқ ҳароратни хис қила
бошладим... Бир неча соатдан бери давом этиб қелаётган совуқнинг
аламидан сўнг, озгина ҳаловатни хис қилиб, қўзим секин уйқуга
кетди....

Кўзимни очсам, ҳамма ёк ёп-ёруғ, тонг отган, ёлғиз ўзим яланглиқда
ётибман. Оқ айиқ эса гойиб бўлганди...”

Вадуд Ахмад